



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1467/2016
19.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Делића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Пироту Кв 125/16 од 20.10.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 548/16 од 03.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Пироту Кв 125/16 од 20.10.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 548/16 од 03.11.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту Кв 125/16 од 20.10.2016. године, одбачен је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Делића, за понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Пироту К 27/11 од 05.03.2012. године уз пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 3019/13 од 27.11.2013. године, на основу члана 475. тачка б) ЗКП, јер чињенице и докази очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање кривичног поступка.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 548/16 од 03.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Делић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 4) члана 74. и члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и побијана решења укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржане у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да је доношењу побијаних правноснажних решења претходила повреда закона из члана 74. ЗКП, с обзиром на то да бранилац окривљеног, адвокат Горан Мијалковић, није располагао сазнањима која се тичу доказа изнетих у захтеву за понављање поступка, јер није био у контакту са окривљеним, тако да извођење доказа који су по први пут наведени у захтеву за понављање поступка није било ни предлагано, што је имало за последицу да окривљени буде оглашен кривим за дело које није кривично дело већ грађанскоправни однос, те је на тај начин повређена одредба члана 439. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости оспорава правилност закључка нижестепених судова у побијаним правноснажним решењима да докази на које се бранилац окривљеног позива у захтеву за понављање кривичног поступка очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање кривичног поступка и при том наводи да у образложењу побијаних решења нису дати разлози за такав закључак већ је само паушално цитирана одредба члана 475. тачка 6) ЗКП, износећи став да у конкретном случају није било места одбацивању захтева за понављање поступка, већ да је суд био дужан да о истом мериторно одлучи пошто спроведе извиђајне радње.

Врховни касациони суд налази да из изнетих навода захтева браниоца окривљеног АА произлази да бранилац у суштини побија правноснажне пресуде Вишег суда у Пироту К 27/11 од 05.03.2012. и Апелационог суда у Нишу Кж1 3019/13 од 27.11.2013. године, због повреде закона из члана 74. и члана 439. тачка 1) ЗКП, које не могу бити предмет испитивања поводом захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног поднетог против правноснажног решења којима је одбачен захтев браниоца окривљеног за понављање кривичног поступка, правноснажно окончаног доношењем цитираних пресуда, те да се побијана правноснажна решења оспоравају због погрешно утврђеног чињеничног стања и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 475. тачка 6) ЗКП, што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно његовог браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић